

testatur et Imaginis B. M. V. de Guadalupe antiquitatem, et magnam devotionem fidelium, et miracula multa, et Archipraesulis auctoritatem in insigni Templo eidem Imagini struendo.

Obj. 8.º—Aparitionis fabula incepit absque dubio in indorum animis cum ab anno 1629 ad 1634, causa inundationis Mexici urbis, illuc deducta fuit Imago Guadalupeensis, et cultus splendidus fuit illi exhibitus. Hinc indorum imaginatio, devotionis fervore, Apparitionem finxit. Tunc de Apparitionibus, antea inauditis, verba facta sunt. Ita Muñoz, (1) qui etiam narrat se quam plurima scripta vidisse et Rmi. Zumarraga, et religiosorum, et aliorum virorum, qui Mexici vixerunt per totum saeculum XVI, absque eo quod aliquid Apparitionem indicans invenerit. (2) De hymnis, et mappis, et manuscriptis dicit Muñoz primo fuisse laudata anno 1648 a Presbytero D. Michaelo Sanchez: Narrationem Apparitionis, omnium antiquiorem, ad annum 1620 vel 1630 referendam dicit: quaecumque alia, vel scripta, vel depicta fuisse conjicit post tempora quibus scripserunt Torquemada et Cisneros. Nec aliud erui posse credit ex testimonio testium, qui juridice fuerunt interrogati anno 1666. (3) Apparitionis propugnatores, ait ille, documenta historica antiquiora, et suspicione exempta, proferant. (4)

Res.—Mirum Joannem Baptistam Muñoz ita facile fingere et loqui sine fundamento; et non modo sine fundamento, verum etiam contra demonstrationis evidentiam. Contendit Apparitionem commentum fuisse vulgaris imaginationis, cujus initium inter annum 1629 et 1634 agnoscendum est, simul atque confitetur inter alia, quae ad splendorem cultus B. M. V. de Guadalupe Mexici in urbe tunc temporis contulerunt, connumerari hymnos, et

(1) Memoria supra cit. núm. 24.

(2) Ib. núm. 11.

(3) Ib. núm. 14.

(4) Ib. núm. 25.

dramata pia: illis autem hymnis Apparitiones Guadalupeenses publice decantabantur, atque illis dramatibus publice repraesentabantur, et narrabantur, nullo impediente. Ergo ne Archipraesul mexicanus, ut universus Clerus saecularis et regularis, et civiles Magistratus, et omnes viri sapientes surdi erant et caeci, et ideo falsum miraculum a vulgo inventum publice narrari et repraesentari non impedivere? Aut omnes illi viri vulgus erant? Quomodo inficias ire poterit Muñoz illam publicam narrationem et repraesentationem Apparitionum in urbe argumentum esse invictum de eo quod Apparitio vera ab omnibus credebatur, atque ideo venerabili traditione, et gravissimo fundamento innixa ab omnibus habebatur? Nihil aliud addere necesse est: Muñoz semetipsum impugnavit.

Sed asserit Muñoz se plurima scripta saeculi XVI legisse absque eo quod vel litteram vel indicationem aliquam invenerit de Apparitione. Sed non legit, nec vidit quae ad rem attinent. Non legit Annales, nec Narrationem Mexicanam antiquissimam, nec hymnum Francisci Placidi, quod cantatum fuit eo ipso die quo Sacra Imago in primo Tepeyaquensi templo fuit collocata, nec mappas vidit, nec antiquissima istrumenta. At non modo non haec legit, nec vidit, verum etiam contigit illi quod illud ipsum quod legit, prave intellexit, ex. gr. testamentum Joannae Martinae, ut ante dictum est. Necnon et parum attendit ad illa scripta in quibus de antiquissimis historicis documentis ad Apparitionem pertinentibus constat, ut de hymnis, quibus fere per integrum saeculum Apparitio fuit publice enarrata ante Mexici inundationem.

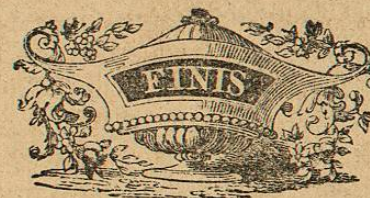
Arguit Muñoz hymnos, et mappas, et manuscripta primo fuisse laudata anno 1648, eaque propter suspecta esse. Parum attendit Muñoz ad illa quae legit. Nam

P. Florencia apud se habuit hymnum a Francisco Placido compositum, quod cantatum fuit cum ad primum ejus templum ad Tepeyacatl sacra Imago de Guadalupe fuit solemnissima processione deducta. Quod hymnum se accepisse asserit a Presbytero D. Carolo Sigüenza, atque antea illum habuit D. Dominicus Chimalpain. Presbyter D. Ludovicus Becerra Tanco se ipsum vidisse asserit insignis antiquitatis mappam, in qua representabatur et Apparitio, et Imago B. M. V. de Guadalupe, atque etiam vidit Mexicanam Narrationem, in qua quatuor Joanni Didaco Apparitiones, et quinta Joanni Bernardino narrabantur; necnon et se audivisse testatur hymnum de Apparitione ad Tepeyacatl ante Mexici inundationem, quae contigit anno 1629. D. Carolus Sigüenza et Gongora non modo apud se habuit antiquissimam Narrationem Mexicanam Apparitionum, verum et asserit a Valeriano scriptam esse. D. Uribe in Universitate Mexicea asservari testatur antiquissimam Mexicanam Narrationem Apparitionis. Sed de iis jam suis in locis dictum est. Sufficeret Joanni Muñoz si attente legisset *Catalogum Musaei* D. Laurentii Boturini in ea parte in qua illa narrat, quae ad Historiam B. M. V. de Guadalupe pertinent: ibi vidisset Muñoz de quibus D. Laurentio Boturini constat, et quae ipse apud se habuit, sive Narrationes, sive Annales, sive mappas, sive testamenta, quibus veritas Apparitionis comprobatur, atque etiam vidisset quae horum omnium ad probandum sit aptitudo, et quae antiquitas. Adhuc suspecta habebit Muñoz et carmina, et mappas, et manuscripta de Apparitione? Nunquid non credendum viris doctis de iis, quae ipsi viderunt, et quae habuerunt apud se? Qui autem aptiores ad harum rerum antiquitatem dignoscendam, quam viri illi qui antiquitatum nostrarum fuerunt peritissimi?

De caetero in 2.^{ae} Parte hujus Dissertationis (Arg. 5, et 7.) diligenter inquiritur quanta sit antiquitas Nar-

rationis Apparitionum B. M. V. de Guadalupe mexicano sermone, utrum una sit an multiplex de hac re Narratio mexicana, et quantam vim habeant ad stabiliendam Apparitionum veritatem, quae asseruere testes, qui juridice fuerunt interrogati anno 1666. Requiritur ibi.

Quae adversus depictam Imaginem de Guadalupe obijci possent, soluta fuere ab insigni pictore Michaeli Cabrera in opusculo, cui titulus *La Maravilla Americana* etc., quod insertum est in 1.^{ae} Parte hujus Dissertationis.

INDEX.

	PAG.
Brevis fit introductio, et indicatur divisio dissertationis in tres partes.....	5
PARS PRIMA.—Apparitionis Guadalupensis narrationem continens, necnon et sacrae Imaginis descriptionem, et peritorum de illa iudicium.....	6
Narratio Apparitionis B. M. V. de Guadalupe Mexicano idioma.....	7
Versio latina praecedentis mexicanae Narrationis.....	22
La felicidad de México en la admirable Aparicion de la Virgen María Nuestra Señora de Guadalupe. Su autor Luis Becerra Tanco, Presbítero.....	34
Maravilla americana y conjunto de raras maravillas observadas con la direccion de las reglas del arte de la Pintura en la prodigiosa Imágen de Nuestra Señora de Guadalupe de México, por Miguel Cabrera....	48
Pareceres que los profesores de la nobilísima arte de la Pintura de la ciudad de México dieron en vista de este escrito.....	74
PARS SECUNDA.—Argumenta perpendun-	